

૨૨/૬/૭૭

૮૫૨૩

મહુ ! મહુ ! શું ! અમારું દેશને મારે.

દેશ દર્પણ

૨૨/૬/૭૭ ૬ યાને ૭-૧૨-૭૭
હૃદયના ઉદ્ધાર.

હરે
મા પછી
મહુ વાંચો આ કાક
દેશ દર્પણ આ સુચરે
રાખો હૃદયથી ટક.

નિર્ધારિત બુદ્ધિ આ દેશની
શુભી અલ્પ ગાંડા થઇ રહે
આના બે રાખ્યા અમં
નયનોથી અંસુ ઝરે.

રચી છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,
કલિલ દેસાઈભાઈ પટેલ, શાન્તિપોળ-કુદમસદ.
સ્વતંત્ર સુરન લીમડાચોકમાં આવેલા "દેશી મિત્ર"
પ્રેસમાં મમતલાલ વનમોળીદાસે છાપ્યાં.
પે ૨ છ
૬૯૨૧
મિત્ર બે આના.
મત ૬૦૦૦
સંવત ૧૯૭૭

તી ગ્રંપીઠાર્થ સમજી પડના એ બોલ.

૬ દેશી ખનુઆ, દેશને ઉત્તેજન આપવું એ આપણું ખરું પુરુષાર્થ છે, તેમાંજ આપણું હીત સમાયેલું છે, તેમાં આપણું વન અને હોલત સઘળી તેમાંજ છે તો આ મારી અદ્ય બુદ્ધિની પ્રભાવથી મેં જે બે બોલ લખી બહાર કર્યો છે તેના ગુણ ગ્રહણ કરી રહેલા દોષો નીવારણ કરી મારી અદ્ય બુદ્ધિની આશામાં વધારો કરશો. વળી કહ્યું છે કે દુનિયા સ્વાર્થી છે, તેા મિત્ર વાંચકવૃંદો જરા સાંભળો. ખરેખર સ્વાર્થ તો પ્રાણી માનવમાં સરખાયેલો છેજ. જંગલમાં મંગળ માનનારા પણ એક તરફના સ્વાર્થીજ છે, તો હું તો એક સંસારમાં સપડાયેલો પામર મનુષ્ય છું, તો મને સ્વાર્થ કેમ ન હોય. પરંતુ એવો સ્વાર્થી નથી કે બીજાની ગરદન ઉપર છુરી ચલાવી મારો સ્વાર્થ સુધારી લઉં, પરંતુ મારી ટુંકી બુદ્ધિની દોરી વડે જડ જવા જીવેને ઝરામાં દુખતા ખચાવી દોરીને રસ્તે ચઢાવી સારે રસ્તે લેવા એ મારું કર્તવ્ય સમજી આ લેખ અને અમલમાં મુકું છું તે આપ સદ્યગ્રહસ્થો પ્રેમથી સ્વીકારી મને હોંમત આપશો એવી આશા છે વળી વધારામાં આવા લેખો મફત પણ વહેંચુ પણ અસમ્ભવિત છે. કદાચ કોઈ ગ્રહસ્થ મને બે હોંમત આપે તો ખરેખર મારા દેશને મોટું દુઃખી થવાને તૈયાર છું બીજું લખાણ ભયંકર હશે પણ હીત સમાયેલું છે, હું એમ નથી કહેતો કે ભણેલાજ કુલંગાર છે, હાલમાં તો ભણેલા ને ગણેલા સરખાજ છે, પરંતુ સંકડે પોણોસો ટકા ભણેલા ભારે કહેવાજ પડશે, હું નથી એટલો ખર્ચ વિદ્યાન કે ભણેલાને માર્થે ભર મુકી ભારે પડું, તેન નથી, એટલો ખર્ચ ધનવાન કે ધનહીનોને ગુજારી શકું પરંતુ ધનરૂપો મગજના લાંડારમાંથી ભાગ્યા પૂટા ને પોણા બહાર કર્યા છે તેને આપના હૃદયમાં રેડી એથી તો આપને માલુમ પડશે કે:-

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દેશી લખણ

વિષય ફ-૧૪

હોહરો.

જન્મધરી નીજ દેશમાં જો દેશનું હીત ના કયું
 બીકાર તેના જીવનને તે જીવનથી ઉદય થું થયું
 જન્મ્યું તે મરશે સદા જાશે ખાલી હાથ
 અંજવાના જળ સમી આ થું બીડો છો ખાથ
 હીવાની ખળની જ્યોતમાં (જમ) પતંગીયું અંપલાય છે
 તેમ સ્વાર્થોએ શુરા સદા અંતે ઘણું પસ્તાય છે
 મુમ્મત મુકો એ માનવી રંગે નારંગી નથી
 સારંગીના શુરમાં ઇંદ્રપુરી સામી નથી
 જુડી ખાજ જગતની જીત્યાતણું ખળ ખડુજ છે.
 છતી કરો વશ ખાજ તો સ્વર્ગ સામને તૈયાર છે.

રાગ હરીગીતમાં ગવાશે.

- ૧ પોથાં થોથાં ખડુ પદયા પણ ધર્મેને ભુલી ગયા
 ટાઇટલ તણા ખીતાખથી આંખો મીચી ઉઘી ગયા
- ૨ નથી શરમને હોતાં શીંગડાં દયા ધરો આ દેશની
 ગરીબો હોમાયા ઘણામાં જુઓ દશા આ દેશની
- ૩ સજી ઠાઠ જેન્ટલમેનનો ધમકાવો ઘણા ખાધને
 ભુખે મરે લાન્ડુ તમારા આપો ધીરજ કર જાલીને
- ૪ સળંગે દેશ દાવાનળે કુદી પડો અંગારમાં
 શાંત પમાડો જવાળને હાડી અરે સૌ સાથમાં
- ૫ ધરી જન્મ નીજ માતને જૂલી તમે જૂલા પડયા
 આળસ તજ આંસુ હુંછો જુઓ ખરેખર તે રડયાં
- ૬ કુદરત પ્રજુ દેખાડશે કુટશે ઘડો સૌ પાપનો
 અંતે પરાજય ખમશે વાવટો પ્રરકશે આપનો

ક્રમ ૧૦ નંબર ૬૨

- ૭ ન્યાય અદાલત મુજબે કહ્યું મથરતણા દરખાસ્તમાં
જુદા જુદા આરોપે કહ્યું સત્યના સજુગારમાં
- ૮ ગાંધી ગાંધી મુદ્દા પર નીચ દેશનું દુઃખ દેખીને
અંતરેની ઉમીદ દેશના જુઓ પ્રભુ સૌ પેખીને
- ૯ પ્રલભ્ય ઉગ્રચો પલકમાં હીણ્યાંકરયપ સંહારીને
રોચો રાવણ રણમાં હી ઉઠી જુએ સૌ ધારીને
- ૧૦ સત્યે જયસમ જુલુએ અમૃત પીઓ આ હોંસથી
ઉઠો વગડો દેશનો અન્ધ ઉઠો સૌ આજથી
- ૧૧ ભાષણો ભાષણ તો કરે પ્રભુ તણા પ્રતાપથી.

ક્રમ ૧૦ નંબર ૬૨

વાંચીને વિચારો પ્રલયતણા પ્રભાવથી
નીચ ધરે ક્રમાડો દેશનો મરુધર્મમાં ગુંચાય છે
ક્રોધ મારી અવગ્રીમથી અંતે ખરાબી થાય છે
સમજો અંતે અન્ધ પ્રભુ સાચા બનો
ધનસાક્ષ પ્રભુ સાં અપીશે પડે જશે ત્યાં ન્યાયનો
પ્રાચીન અમારા દેશનું ભાવ તરફ જામે ભુતી ગયા
સાચા શરૂ સત્યનીયા ક્રોધો ભીડી હુલી ગયા
આજે દાણ દાણ વેળે ભાવે અન્ધ તમે
ઉઠો ઉમરે ભાવીને પોતે પડો આ સમે.

ક્રમ ૧૦ નંબર ૬૨
ક્રમ ૧૦ નંબર ૬૨
ક્રમ ૧૦ નંબર ૬૨

(પ્રભુ અમારા ભારતનો ઉદ્ધાર કરે!)

રાગ કલગી.

જુઓ હિંદુસ્તાન અમારું જુઓ હિંદુસ્તાન—અમારું
 દેશ તથા દુઃખો વીત્યાં કેમ જશે થાશે સહન કેમ નાચ—
 રામ લક્ષ્મણને હરિશ્ચંદ્ર જેવા પાયા ધરીને હયાન
 બળવાખોરોના બન્ડની સામે ત્રણાં સત્યનાં સણુગાર
 દુઃખી દશામાં નીરખતાં સઘળે ટપકે આંસુ ચોધાર
 માતપિતાથી પુત્રોના અઘડા ગાતા ગોરીનું આન
 વિદેશી વહાણે વહેલા જઈ ચઢતા રડતા જઈ સમસાન
 રંગને રાગમાં ચમન સુહાગમાં ગયા કરી જાનનામ
 પૂવેના પૂર્વજે સ્વપ્ને ન ભાળે જથી થયા મસ્તાન
 કુટુંબ કબીલામાં કુસંમ્પ દીસે પીસે વીધનું પાન
 પૂર્વેનું ભારત કરજે પ્રભુજી માગીએ જોડી બે હાથ—

(ઇન્ધર ઉદગાર) સાખી.

સુખે રહો સૌ સાથમાં મારાં વહાલાં બાળ
 વાળ ન વાંઠો થઈ શકે છે આશીશ મમ જણ
 કુસંમ્પ તણ નીજ દેશમાં ગાશે ગોવિંદ ગાન
 સાદ્ય જરૂર થાશે તહી જશે દુઃખ તમામ
 અંતર ગાંઠ મારી પડી જુઓ છે જામ અમર
 સ્વદેશ જેવા સંસ્કારણ મળે ભીડળે પ્રભુદેવ
 સત્યને સામે અણગમે મળે તાજાં પાણી
 રાધેકૃષ્ણરાધા કંઈક કંઈક કંઈક કંઈક

નં. ૨

મરીશું દેશને માટે.

(રંગ હૃદયનો.)

માધશું ગ્રાન ભારતનું, અમે સંતાન ભારતના,
 ચાહીશું હીત ભારતનું, અમે સંતાન ભારતના.
 સહીશું કષ્ટના ભારા, અમારા દેશને ઠાળે,
 પડીશું નહિ કદી પાછા, અમે સંતાન ભારતના.
 ભલે આકાશ પણ તૂટે, ચૂકીશું ધર્મ નહિ મુખે,
 મરીશું દેશને માટે, અમે સંતાન ભારતના.
 મુકાવી શીર સોંપીશું, ભલે ધડ ભોંયપર પડતું,
 નથી પરવા જરા અમને, અમે સંતાન ભારતના.
 તણશું પ્રાણ આ પ્યારો, ભણેને જીવ લે સારો,
 મૂકીશું ટેક નહિ આજે, અમે સંતાન ભારતના.
 અમારા દેશને માટે. અમોએ જન્મ લીધો છે,
 જગાડ્યો દેશ તે આજે, અમે સંતાન ભારતના.
 ચઢ્યા વંટોળીએ વીરા, ચલાવી સત્યના ડંકા,
 વીજ્ય ડંકા વગાડીશું અમે સંતાન ભારતના,
 શુદ્ધી શમશર આ મનની, હવે કળજે કરીશું તે.
 યશે પોખારના પહાડો, અમે સંતાન ભારતના.
 અરે હિંદુ મુસલમાનો, તણે આ દેશ જે રાખ્યો,
 રહો સૌ સાથમાં સંઘી, અમે સંતાન ભારતના.
 મરીને ધ્યાન તો ખેંચો, જીવો આ દેશના દુઃખો.

ભુખે રખડે ઘણા ભોળા, અમો સંતાન ભારતના.
 કમાવી કંપક કોડીને, ગુમાવી હાથની મુડી
 દશા આ દેખસો રૂડી, અમો સંતાન ભારતના
 અમીમય આંખ ખોલીને, ઉઠો વીરા તમે આજે
 લખ્યો આ લેખ તે કાળે, અમો સંતાન ભારતના
 હૃદય મુજ કાણુમાં રહેતું, નથી આ લેખ લખવાથી
 ભેધ દુઃખ દેશનું ભારે, અમો સંતાન ભારતના
 રહેલી ભુલ હોય મારી, ક્ષમા કરશે તમે બાઈ
 મહે ભાઈલાલ તો વાણી, અમો સંતાન ભારતના.

નં. ૩

(રાગ સીધોને સટ).

દયાળુ દેશીઓ મારા દયા હીલમાં જરા લાવો
 ગરીબોને ગુબરીને દયા હીલમાં જરી લાવો
 શ્રીમતો શોખથી શાણા કરે કામો ઘણાં રાણા
 દયાથી દાન દીપાવીને દયા હીલમાં જરા લાવો
 વિના વસે ઘણા ભાન્ડુ રખડતા રોજ ઉઠીને
 અમીની આંખ ખોલીને દયા હીલમાં જરા લાવો
 મધુરાં ખાળ જે ખ્યારાં ખીચારાં દુઃખમાં રખડે
 તમે તેને નીલાવીને દયા હીલમાં જરા લાવો
 ક્રુતેલા શોખીલા શાણા મદદ આવી તમે કરશે

હોરીશું રસ્તે ઓ પ્યારા દયા દીલમાં જરા લાવો
 લામરી પેદીઓ ચાલે હુંડી નાણું ઘણું આવે
 તેમાંથી કંઈ ખચાવીને દયા દીલમાં જરા લાવો
 નથી તમ છંદગી ભારે પલકમાં તે પડી જશે
 હૃદય ઉલ્લવળ ખનાવીને દયા દીલમાં જરા લાવો
 જમાનામાં જુઓ સઘળે દુઠાળો તો દીઠા જાને
 ચૂકેલા ધર્મને કાળે દયા દીલમાં જરા લાવો
 ભાવેલાં ખીજ તે પ્રળશે પ્રભુને ત્યાં જરૂર મળશે
 અવાડી ઠોકરે ચઢશે દયા દીલમાં જરા લાવો
 વહેણું વહાણું અર્ધ જાડશે ઝવેરી બેખીને ભરશે
 અતે સ્વર્ગે જઈ પ્રરશે દયા દીલમાં જરા લાવો
 તીબેરીના ભલે તાળાં તડાકામાં તૂટી જશે
 દાંટેલાં દેશમાં નાણાં સવાયાં તે જરૂર થાશે
 લખ્યું મુજ ખન્ધુને માટે સુધારા દેશને કાળે
 વહે લાઇલાલ ઓ પ્યારા દયા દીલમાં જરા લાવો

નં. ૪

વિદેશે વસેલા પતિની સતિનો વિલાપ.

(રાગ રડવાનો),

મહ્યો આ પત્ર આ સ્વામી ૫૮૬ આ છોડી મારી
 કરકતી આખ જોઈ મારીરખે દુઃખી થઈવું જોઈ
 જોઈ નરી શાહીથી શાણા લખ્યું શું કોઈથી મારી
 અજાગીને મૂકી ચાલ્યા રખડતી વણીયા કાઢી
 કહ્યું માન્યું નહિ પ્યારા વિચેગીને કાઢી
 દુઃખે દીન કેમ જશે મારા વહે આંસુઓ મોઢારા
 કાઢી તો સંગ મેં શાણા વચન પર ફરવું મારા
 વધ્યા શું સ્વર્ગે જઈ વાણી લખેલા લખના શાણા
 કાઢી વીધવા મને વાલા વરસ વય ખોરમાં સ્વામી
 જીવાની જોરમાં ચાલે પડી આ જોડમાં ખામી
 ખીલી કરમાય છે વાડી સુકાતી દેહ જોડમાં
 પ્રભુ જોશે જરા ધારી દુઃખી આ દુખતી નારી
 ખળીને ખાખ થાઉં છું છતાં કયાં આપ આવો છો
 સુતેલા સ્વપ્નમાં જાણી પિયુજ શું ખતાવો છો
 નયનથી ચાલતાં નારાં સ્વામીજી શું કીધાં ખારાં
 કરમમાં શું લખ્યાં આડાં લયાં કયાં દુઃખનાં ગાડાં
 હીઠા આ દુઃખના ડુંગર ધીરજ કેણુ આપશે અમને
 પુણું કું છું કહું તમને ખતાવોને કહું જોઈ મને
 જોઈ દુઃખ નારડું સર્વળ પ્રભુને પ્રેમથી ખળીને
 હવે રસ્તો ખતાવોને વહે શાપલાલ જોઈ મને

પ્ર

૭૫

સ્વરાજ્યની સાચી સાખા.

રાગ પરભાતીયું.

છેડાને વીરલા સંગ કરીયે હવે આજ સત્યાગ્રહીને
 દુઃખી સઘળા જીવો પોઠે પોઠે રવો કબૂત શીર ઉપરે વાદળાં છે
 હામ ને દામથી નેકી અભીમાનથી સત્યને સંપથી ટેકી થાવો
 ગાંધી ગુણો કહે દેશીઓ તે લહે મંત્ર વહેમારતરમ છે
 ભારતી ભીમીમાં જનોતણી બેડીમાં હીંમત કરી સવે ચાલો
 કાનુની કલમો જીવો બંધુઓ ના રવો આખરે વિજયવાવટો છે
 લડીશું લાડથી સહીશું પ્યારથી માગીશું મુખયકી દે પાછો
 આપો રાજન હવે દુઃખ ઠેકાને ગમે હિસાબે જે ચોપડે છે
 જોયો ભાખી કહે ભાવથી ભણો તમે સત્યની શાળાઓ જે ખુલી છે
 મણુ પ્રસન્ન થશે દુઃખો દુર થઈ જશે મુખથી હરનીશ ગાન ચાલો

નં. ૫

ત્રિય વહે ડેરી માતા.

(રાગ ઠંડા આધસ્કીમ જેવો).

સુતેલા હિંદના ખાળો હવે તો જિંદગી બગો
 અન્યા મસ્તાન શું પ્યારા હવે તો જિંદગી બગો
 જીવો દુધ ડેરીએ ચાલ્યું બળ્યું હાથે હાથ માફ
 પોઠારો પ્રેમથી બહી હવે તો જિંદગી બગો
 નથી દુધ થી જરા મળતાં માતા ઘરમાં લડે ભારી

જુઓ શી ચંદ્ર દશા ભારી હવે તો જાંઘથી બગે
 ચંદ્રના લક્ષ્મી તણા લોભે મરે છે દેહના રોજે
 હઠાવે ડાકણી માને હવે તો જાંઘથી બગે
 લાલચમાં તો પડ્યા લપસી દશા આ દેખશે જક્ષી
 ચૂસ્યાં ખુન દેહનાં આજે હવે તો જાંઘથી બગે
 શ્રીમતો મોજથી પીતાં ગરીબો દુઃખમાં મરતા
 દયા દીલમાં જરા લાવી હવે તો જાંઘથી બગે
 બન્યા રોગી તમે છેલા સુતા શું પ્રેમથી લેલા
 તણ આજસ અરે લાખ હવે તો જાંઘથી બગે
 જુઓ આ દેશમાં ડાકણ વસી છે મોજથી પોતે
 પડ્યા છે કંદમાં આવી હવે તો જાંઘથી બગે
 હતું પૂર્વે ઘણું સસ્તું નથી મળતું જરા આજે
 જરા કંઈ હયાન આપીને હવે તો જાંઘથી બગે
 દુધારા દેશમાં પાક્યા ખરેખર સૌને મન લાગ્યા
 કદર કરશે જરા ધારી હવે તો જાંઘથી બગે
 સુતેલા સોડ તાણીને પોકારો પ્રેમથી સુણવે
 કરે બંધ ડેરીએ બાતું હવે તો જાંઘથી બગે
 સુધારાની સીડી આજે લખી મેં દેશને કાજે
 સુધારી બૂલ જોઇ મારી હવે તો જાંઘથી બગે
 દયાળુ દેશીએ મારા દયા દીલમાં જરા લાવો
 કહે લાખલાલ એ ખ્યારા હવે તો જાંઘથી બગે

(બગો દેશીઆ બગો.)

દાસપરે દયા લાવોરે એ રાગ.

દેશપરે દયા લાવોરે દયાળુ બાતા દેશપરે દયા લાવો
 પહેરો ખાદી પ્રીતે પ્યારા ત્રહો ગુણ જ હોય ખડુ સારા
 મુકો મુમ્મત એ કાલો કાલોરે— દયાળુ
 સાદીન સીદક હયામાં વળગે દુઃખી થઈ ખડુ વીરો સળગે
 ભેશો કહું દીલથી અળગે અળગેરે— દયાળુ
 ખાદી ખચે ખુશ થાશે સીદક નથી સદાએ બશે
 પાછળથી પસ્તાશે પસ્તાશેરે— દયાળુ
 રેંટીઆ રડો તમે ગાળે બણતર એનું દેશમાં થાળે
 સુદય ન ચક્ર એ ધારી ધારીરે— દયાળુ
 ગાંધીજીએ ગુણ ગાયા તમે સંગે આવો ધાયા
 વિદેશીના વા વાયા વાયારે— દયાળુ
 પટેલનો પોકાર સુણી આ વિદેશી વાપરતા ના આ
 સત્યનો સહયાક છે સમ સમરે— દયાળુ

નં. ૬

અહોનીશ ગાન આ ગાળે.

રાગ કવાલી.

ગજવીશું ગજવીશું અમે ભારત ગજવીશું
 સ્વદેશી સાથમાં સમ્પી અમે ભારત ગજવીશું
 જમાવીશું જમાવીશું અમે સૌ સમ્પ જમાવીશું
 મહો હિંદુ મુસલમાનો અમે સૌ સમ્પ જમાવીશું
 ચઢાવીશું ચઢાવીશું મુગટ હિંદને ચઢાવીશું
 હશે જો દેવની મરજી મુગટ હિંદને ચઢાવીશું
 વધાવીશું વધાવીશું અમે ગાંધી વધાવીશું
 થઈ સ્વદેશમાં શુરા અમે ગાંધી વધાવીશું
 ગાંધીશું ગાન ગાંધીના સ્વદેશી વાવટા નીચે
 સેવા સ્વરાજ્યની કરવા અમે હીંમત વધારીશું
 મોહાના શોકતઅલીએ વિજયને વાવટો ઘેર્યો
 અધ જીમસેન સમ શુરા સ્વદેશી કાયદો વર્યો
 કૃષ્ણામય તમે થજો કૃપાળુ દેવ આ મારા
 દયા ભારત તણી જોસો કૃપાળુ દેવ આ મારા
 અમરતી વીજની માપક ખલુ ઉદય તમે કરજો
 કહે ભાઈભાઈ ભાવેથી ખુશીથી ગાન આ પઢજો

નં. ૭

જરા પ્રભુથી ડર તો રાખો !!!

(રાગ) ડરમાં તું દીલસાથ છોકરા—ડરમાં.

કરો શું આવું કામ બંધુઓ કરો શું આવું કામ
 દેશ બગાડ્યો દુઃખે કુખાવ્યો અંધા બંધા શું આમ—
 છૂપા ઘરમાં બેસી ખૂણે પીવો તમે શું જમ
 હાથે કરી કુવામાં પડતાં કરે સાલ શું રામ—
 ગરીબ વર્ગ પર ધમકી આપી જીલમ કરો શું આમ
 સત્યાનાશને ખાટલે ચઢતાં રવો બેઘને શામ—
 ઈજ્જતને પોકેટમાં ઘાલી લક્ષ્મી લૂંટાવો આમ
 ભારતનું આ ભવીષ્ય બગાડી બીડો તમે શું હામ—
 આજકાલ શોખીલા બેતાં શું હું બતાવું હાલ
 પીઠામાં પરભાર્યાં અડતાં નથી શરમ કે લાજ—
 દેશ હિંદમાં નાહક આવી ધર્યું તમે શું ક્યાન
 કહો પ્યાલા જઘને પીવામાં પામ્યા ક્યાંથી માન—
 ગેલન ઉપર ગેલન પીતાં જલ્યા દેશનું જાન
 અવળી મતિના અડખુચો અહીં બંધા મૂર્ખ નાદાન—
 ગર્થ ગૂંમાવી ઘેલા બનતા હાય અભાગી રાજ
 ઈન્ડીયાની પાયમાલી કરવા ધરી હામ શું આજ—
 ઠંડા પોરનાં ગપ્પાં લગાવી હેન્ડ હલાવો આમ
 સ્વર્ગે સઘળું સાથે લેલે પીકું પ્રભુને ધામ—
 પ્યાલા પીતાં વાર વાગશે જવાબ લેશે જ્યારે

લેખ ખતાવે મેખ મારીને યાદ આવશે ત્યારે—
 લખ્યો લેખ અંતરથી મારો સાચવશે કહું યારો
 બાઈલાલ કહે છે ભાવ ખતાવી ખરીદશે એ યારો—

નં. ૮

દુઃખમાં કુમેલી દેવીનું દીલ.

(રાગ જમાનાનો તાલ તખલાનો.)

કયાં છે ભારતના સંતાન અમારું શ્રેય કરનારાં
 નથી કે શું અરે હિંદમાંય અમારું દુઃખ હરનારાં
 હતી મુજ આશ અંતરની ઉછેરીને કીધા મોટા
 થયા મશગુલ શું શાણા અમારું દુઃખ હરનારાં
 નથી જોતા જરા બન્ધુ પડયું જે દુઃખ બહુ ભારી
 મદદ મુજને કરો પ્યારા અમારું દુઃખ હરનારાં
 મરે છે પુત્રો જે પ્યારા ઉગારો દેનારો મારાં
 ગયા રણમાં ઘણા રખડી અમારું દુઃખ હરનારાં
 ફસાવી મુજને ભારી પ્રિય બન્ધુ સુણો ધારી
 હીંધી કયાં કેદમાં જમી અમારું દુઃખ હરનારાં
 હવાઈં ઝાઝ તેા હાલ્યાં તમોએ શું પ્રિય માન્યાં
 પડયા અહીં ઝામ્ખના ગોળા અમારું દુઃખ હરનારાં
 સહન સંકટ કરે કયાં જઈ અરે એ બાલુડા મારાં
 કસો કમર તમો બાઈ અમારું દુઃખ હરનારાં
 શૂરો મુજ પુત્ર જે પ્યારો એતીલક સોને મન બાળ્યો

સુતેલનિ જમાડયા છે અમારું દુઃખ હરનારાં
 કરીને સંગ ગાંધીમે દીધી મુજ આશ અંતરમાં
 સુકે શું ધર્મેને આરા અમારું દુઃખ હરનારાં
 હુએ છે નાવ આ ભારે થઇ મસ્તાન શું કરતા
 ખચાવોને હવે તેને અમારું દુઃખ હરનારાં
 નીશાનો તો ચઢાવોને તમારા નાવને માથે
 શુકનો હાથમાં રાખો હમારું દુઃખ હરનારાં
 ફરે આશીશ અહીં મારી સ્વીકારો પ્રેમથી જાણી
 પ્રીય ચક્ષુ ચલાવીને અમારું દુઃખ હરનારાં
 ગુણો દેવીતણા ગાવા પટેલ આ લેખમાં પ્રાપ્ત
 વસે આનંદમાં આવ અમારું દુઃખ હરનારાં

રાગ બગલાની પાંખ જવો.

સફેદ અને સુંદર મગાને ખાદીને પોશાક છે
સ્વરાજ્યની શોભા મહીં પલ્લુ ખાદીને પોશાક છે
ખારીક નજરથી બંધવાં જોશે ગુણો અઠકળ મહી
સાહો અને સસ્તો વળી આ ખાદીને પોશાક છે
ગરમી બદનને આપતો ચીકણો અને ટકાઉ છે
વિદેશીને હંફાવવા આ ખાદીને પોશાક છે
શાટીન અને વાયલેટલું જે દુઃખ કાપે ખંતથી
તેને ગણે ગુણો મહી આ ખાદીને પોશાક છે
પોશાક છે પોશાક છે પોશાક છે આ ખાદીને
ફેન્સી અને ફેશનતણો આ ખાદીને પોશાક છે
સીમ્પલ જીવન ખાદી મહીં ગુજરવા હોંમત કરે
કરવા હેવું જીવન હવે આ ખાદીને પોશાક છે
પૂર્વેનું ભારત દેખશે સમજે તમે શાણા થઈ
થતું સુખ અને શાંતિ જુઓ આ ખાદીને પોશાક છે
ભાવે ભણે ભણુતર તમે ભાધલાલ કહે છે ભાખીને
ઈશ્વર અગાડી એકલો માગી રહ્યો કંઈ ચાચીને.

પ્રિય વન્દેહની ઘેગ હોટલે મી. હરમાનદાસ-

(રાગ હન્તરના મારનો).

શુકર તણા આ દીન છે રાત્રી દીસે પુનમ તણી
 બોજન કરી સંઘયાતણું મીસ્તર ગયા હોટલભણી
 ખીસામાં નાણું ખુબ છે મોટર લીધી ભાડે કરી
 હું હું તણા બણુકારથી આવી હોટલે તે તો ખડી
 ફેશન તણા પ્રકડ ઊઠયા આહટ મોટરની ખાહારમાં
 ચટપટ કરી ચાલ્યા ગયા કહું એ હોટલ નીશાનમાં
 સેલ્યુટ કરી સાહેબની સાથે જઈ સેકહેન્ડ કરી
 ગપ્પાં લગાવી બેરથી પોજશને ખામી કરી
 સાહેબ સાચા આ જુઓ ખીસામાં ખંખ વાગે સદા
 મેટ્રીકથી મન વાળીને મહાલી રહ્યા છે સર્વદા
 હાથે કરી સાહેબથી સેકહેન્ડમાં સામેલ થયા
 ઓર્ડર અપાવ્યો હોંસથી ખીસા ખરાખી તો થયા
 પુરી ખટાટા ડીસ બે બજ્યાં લીધાં છે ભાવથી
 હયાન આપશે ઓખન્ધુઓ શું થાય છે અહીં આ ઘડી
 ચા ચાટતા ચપણું લઈ પુરી જમે અહીં ઠાઠમાં
 માખી ઘણી બણુબણુ કરે પ્રીતે લખું અહીં પાઠમાં
 કૈાતક જુઓ આ કારમું ચપણુ મહીં મુઝો ડુબી
 કુંદરત કરાવે ઠેર શું મીસ્તર તણી આ શી ખુબી
 માખી કરી મુઝો પરે હેન્ડને હલાવ્યો બેરથી
 ડગી પડી ડીસ દેખતાં મીસ્તર ચાં કયા અહીં ફેર્સથી
 કુંદયા અરે કહું બે ઘડી મીસ્તર ઘણા દગબ છે

હોની કકડતી જવાળખી મનમાં થયું મુઝાય છે
 અંધી થયા માલીકપરે ડીસ કેંહી દીધી જોરથી
 દુકાન થયા નેતરે કહું માલીક કહે શું ચોરથી
 શું રમું ખીસ્ટર અરે ખીલ ડીસનું ચૂકવે. તમે
 પવન બતાવો આમ શું તતડી રહ્યા શું આ સમે
 આપણ થયું ખીસ્ટર તણ ખીલ ચૂકવું કોરટ મહી
 ટેમ દલ ગઢ્યા શું રહે હાજયા તણ દીલમાં નહી
 આંખો મીચી ખીલ માગતી શરમ આવતી તુજને નથી
 જા જા અરે જામ મારતા ખીલ આપવાનો હું નથી
 ગુરસો કરી હોવા થઇ ખીસ્ટર હોડયા છે જોરથી
 સાહેબથી માને કમી વૂરકી રહ્યા મનમાં મયો
 થાંડી થઇ હોટલ મહી પોલીસ આવી ત્યાં ખડી
 ખેડી નાંખી છે હાથમાં શું થાય છે અહીં આ વડી
 લાય આપવા પોલીસને ખીસાથી નાંખું કાઢતા
 ચોરી થએલી જોધને મનથી થયું વિચારના
 સાહેબજીએ સાફ કયું ખીસું કાપ્યું આ તો જુઓ
 પોલીસ પરાણે લઇ જશે હોટલ જઈ હું તો રહ્યો
 રણુ કીધા કોરટ મહી ઇન્સાફ અરે સો થાય છે
 કાંડર થયો હન્ટર તણો ખીસ્ટર થયું મુઝાય છે
 પેસા ડખલ ડીશના કીધા ઇજલ અરે શું થાય છે
 હોટર તણા લઈ ચડી નામે ખસખી થાય છે
 સુણી અરે આ લેખને પ્રતિજ્ઞા લેશે પ્રેમથી
 સમે ચડી સાચા થઇ કરસો નહિ આનું ફરી
 હાથે કરી મુજ ચિત્રોએ ચા કેવીનું સેવન કયું
 લેખક પટેલ પોતે કહે આ દેશમાં ફામ શું લઈ.

સરસ્વતી જયમતે:

વાંચો ! વંચાવો ! !

અને

મિત્ર મંડળમાં ફેલાવો.

લેખકનાં બીજાં લખાણોમાં દશ સેવાનાં પુસ્તકો—

દેશ દર્પણ.....૦—૨—૦

ચંપાની કળી.....૦—૧—૬

ભાઈલાલની સાંજગડો૦—૧—૬

દેશી ભાઈઓની સેવામાં ઉપર જતાવેલાં બે આનામાં
ટીકીટો બીડી મંજાવી લેવા મહેરબાની કરશો. ટીકીટ વીનાનો
જવાબ મળશે નહિ માટે અજાણથી ટીકીટ ખીડવી.

વળી કમરકસી તૈયાર રહેશો, થોડાજ વખત બાદ નવી-
બુક (રામ ભરોસે) ઉર્ફે સ્વદેશ સેવા નામની બહાર ૨
વાની છે, અને તે ઘણીજ વિનંતી સાથે વાંચવા હક જતાવે
કે થોડું લખ્યું ઘણું માનશો. માટે તૈયાર થઈ રહેશો એ
આશા છે. ઉપર જતાવેલાં પુસ્તકો નીચેના સરનામેથી મળે
માટે લખો:—

કેડ ઓફીસ—ભાઈલાલ દેસાઈભાઈ પટેલ, સાંનિતગેળ—કરમસા-
આનંદ „ ભાઈલાલ એન્ડ કો. ધી “રાયત્ર” સ્પોર્ટ વર્ક્સ—
વડોદરા.

આનંદ „ ભાઈલાલ દેસાઈભાઈ પટેલ.

મહીધરપુરાની માનીયાચેરી, સુરત.

